

7 Mei 2021
7 May 2021
P.U. (A) 223

WARTA KERAJAAN PERSEKUTUAN

FEDERAL GOVERNMENT GAZETTE

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN UKRAINE) 2021

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF UKRAINE) ORDER 2021

DISIARKAN OLEH/
PUBLISHED BY
JABATAN PEGUAM NEGARA/
ATTORNEY GENERAL'S CHAMBERS

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN UKRAINE) 2021

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Ukraine) 2021**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Ukraine dengan tujuan untuk memberikan pelepasan daripada pencukaaian dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Ukraine (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat bahawa perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

[Perenggan 2]

PERJANJIAN

ANTARA

KERAJAAN MALAYSIA

DENGAN

KERAJAAN UKRAINE

BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN

PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL MENGENAI

CUKAI ATAS PENDAPATAN

**KERAJAAN MALAYSIA
DAN
KERAJAAN UKRAINE**

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan, telah bersetuju seperti yang berikut:

**PERKARA 1
ORANG YANG DILIPUTI**

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

**PERKARA 2
CUKAI YANG DILIPUTI**

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya, tanpa mengira cara cukai atas pendapatan itu dilevikan.
2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan atas jumlah pendapatan atau atas unsur pendapatan, termasuk cukai atas laba daripada pemberian hakmilik harta alih atau harta tak alih dan cukai atas jumlah amaun upah atau gaji yang dibayar oleh perusahaan.
3. Cukai yang sedia ada yang menjadi subjek Perjanjian ini ialah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Ukraine:

(i) cukai pendapatan individu; dan

(ii) cukai atas keuntungan perusahaan;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Ukraine”).

4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka.

PERKARA 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:
 - (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan subtanah perairan wilayah itu, dan ruang udara di atas kawasan itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, dan dasar laut dan subtanah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan atau bidang kuasa bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasi sumber asli, sama ada hidup atau tidak hidup;

- (b) istilah “Ukraine” apabila digunakan dalam erti kata geografi, ertinya wilayah Ukraine, pelantar benuanya dan zon ekonomi (maritim) eksklusifnya, termasuk mana-mana kawasan di luar laut wilayah Ukraine yang mengikut undang-undang antarabangsa telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan, sebagai suatu kawasan yang hak Ukraine berkenaan dengan dasar laut dan subtanah dan sumber aslinya boleh dilaksanakan;
- (c) istilah “Negara”, “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Ukraine sebagaimana yang konteksnya menghendaki;
- (d) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang yang sah di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan yang memperoleh tarafnya sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;
- (h) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan suatu kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu

Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata antara tempat-tempat di dalam Negara Pejanji yang satu lagi;

(i) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:

(i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa;

(ii) dalam hal Ukraine, Kementerian Kewangan Ukraine atau wakilnya yang diberi kuasa;

(j) istilah “badan berkanun” ertinya suatu badan kerajaan yang ditubuhkan oleh perundangan suatu Negara Pejanji atau subbahagian politiknya bagi menjalankan fungsi Kerajaan suatu Negara Pejanji atau subbahagian politiknya, sebagaimana yang dinyatakan dalam perundangan itu.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

PERKARA 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, pemastautinannya, tempat pengurusannya, tempat pemerbadanannya atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan juga termasuklah Negara itu, mana-mana subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:
 - (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
 - (b) jika Negara yang dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia merupakan rakyat;
 - (d) jika dia merupakan rakyat atau bukan rakyat kedua-dua Negara, pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui perjanjian bersama.
3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang selain individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji itu hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui perjanjian bersama.

PERKARA 5
ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan suatu perusahaan dijalankan secara keseluruhan atau secara sebahagiannya.
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah khususnya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu bengkel;
 - (f) suatu lombong, telaga minyak atau gas, suatu kuari atau mana-mana tempat cari gali atau pengeluaran sumber asli yang lain; dan
 - (g) suatu gudang atau struktur lain yang digunakan sebagai suatu saluran jualan.
3. Istilah “establismen tetap” juga merangkumi suatu tapak bangunan, suatu pembinaan, projek pemasangan atau pemasangan atau aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak, projek atau aktiviti itu kekal lebih daripada dua belas bulan.
4. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan;
 - (c) penyenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
 - (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
 - (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
 - (f) penyenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi mana-mana gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu yang terhasil daripada gabungan ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.
5. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai bertindak di salah satu Negara bagi pihak perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, jika orang itu:
- (a) mempunyai dan lazimnya menjalankan di Negara yang mula-mula disebut itu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang itu terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 4

yang, jika dijalankan melalui suatu tempat perniagaan yang tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap itu suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau

- (b) tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyenggara di Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan yang daripadanya dia biasa memenuhi tempahan bagi pihak perusahaan itu.
6. Suatu perusahaan Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang itu bertindak dalam perjalanan biasa perniagaan mereka. Walau bagaimanapun, apabila aktiviti suatu ejen itu ditumpukan sepenuhnya atau hampir sepenuhnya bagi pihak perusahaan itu, dan syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara perusahaan itu dengan ejen itu dalam hubungan komersial dan kewangannya yang berbeza daripada yang boleh dibuat antara perusahaan bebas, dia tidak akan dianggap ejen bertaraf bebas mengikut pengertian perenggan ini.
7. Hakikat bahawa suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

PERKARA 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang terpakai baginya di bawah undang-undang Negara Pejanji yang terletakinya harta itu. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuklah harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber asli yang lain; kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah terpakai juga bagi pendapatan daripada harta tak alih suatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

PERKARA 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan suatu perusahaan Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan sebagaimana yang

disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan bebas sepenuhnya dengan perusahaan yang baginya ia merupakan suatu establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud perniagaan establismen tetap itu termasuk perbelanjaan pentadbiran eksekutif dan am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara yang terletaknya establismen tetap itu atau di tempat lain. Walau bagaimanapun, potongan itu tidak dibenarkan berkenaan dengan amaun, jika ada, yang dibayar (melainkan bagi pembayaran ganti perbelanjaan sebenar) oleh establismen tetap kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain, melalui royalti, fi atau bayaran seumpamanya yang lain sebagai balasan bagi penggunaan paten atau hak lain, atau melalui komisen, bagi perkhidmatan khusus yang dijalankan atau bagi pengurusan, atau, kecuali dalam hal perusahaan perbankan, melalui faedah atas wang yang dipinjamkan kepada establismen tetap. Begitu juga, tidak boleh diambil kira, dalam menentukan keuntungan bagi suatu establismen tetap, bagi amaun yang dikenakan (melainkan bagi pembayaran ganti perbelanjaan sebenar), oleh establismen tetap kepada ibu pejabat perusahaan atau mana-mana pejabatnya yang lain, melalui royalti, fi atau bayaran seumpamanya yang lain sebagai balasan bagi penggunaan paten atau hak lain, atau melalui komisen bagi perkhidmatan khusus yang dijalankan atau bagi pengurusan, atau, kecuali dalam hal perusahaan perbankan, melalui faedah atas

wang yang dipinjamkan kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain.

4. Jika maklumat yang tersedia untuk pihak berkuasa berwibawa tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap suatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu yang berhubungan dengan penentuan tanggungan liabiliti cukai seseorang dengan menggunakan budi bicara atau membuat suatu anggaran oleh pihak berkuasa berwibawa, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, setakat maklumat yang tersedia untuk pihak berkuasa berwibawa membenarkan, mengikut prinsip Perkara ini.
5. Setakat yang menjadi kebiasaan di suatu Negara Pejanji untuk menentukan keuntungan yang dikaitkan dengan suatu establismen tetap atas dasar pembahagian jumlah keuntungan perusahaan itu kepada pelbagai bahagiannya yang lain, tiada ada apa-apa dalam perenggan 2 boleh menghalang Negara Pejanji itu daripada menentukan keuntungan yang akan dikenakan cukai oleh pembahagian sedemikian sebagaimana kebiasaannya; kaedah pembahagian yang diterima pakai hendaklah, walau bagaimanapun, merupakan keputusan yang mengikut prinsip yang terkandung dalam Perkara ini.
6. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.
7. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.
8. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidak akan terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

PERKARA 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Bagi maksud Perkara ini, keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa termasuklah:
 - (a) pendapatan daripada penyewaan kapal atau pesawat udara berasaskan kapal kosong; dan
 - (b) pendapatan daripada penggunaan, penyenggaraan atau penyewaan kontena (termasuk treler dan kelengkapan berhubung dengan pengangkutan kontena) yang digunakan bagi pengangkutan barangan atau dagangan;

jika penyewaan atau penggunaan itu, penyenggaraan atau penyewaan itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, adalah bersampingan kepada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi perkongsian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperoleh oleh perusahaan suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

PERKARA 9**PERUSAHAAN BERSEKUTU**

1. Jika—

(a) suatu perusahaan Negara Pejanji menyertai secara langsung atau secara tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau

(b) orang yang sama menyertai secara langsung atau secara tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal perusahaan suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berlainan daripada yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dikenakan cukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan suatu perusahaan Negara itu dan mengenakan cukai dengan sewajarnya keuntungan yang baginya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara kedua-dua perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu penyelarasan yang sesuai kepada amaun cukai yang dikenakan dalam Negara itu ke atas keuntungan itu jika penyelarasan itu dianggap wajar oleh Negara yang satu lagi itu. Dalam menentukan penyelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya

hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

PERKARA 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi:
 - (a) 5 peratus daripada amaun kasar dividen itu jika pemunya benefisial ialah suatu syarikat (selain suatu perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 20 peratus daripada modal syarikat yang membayar dividen itu;
 - (b) 15 peratus daripada amaun kasar dividen dalam semua hal lain.

Perenggan ini tidaklah menjejaskan pencukaaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan yang lain yang tertakluk kepada layanan pencukaaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara itu yang baginya syarikat membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Jika suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara yang satu lagi itu, atau menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat, walaupun jika dividen itu dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri daripada keseluruhannya atau sebahagiannya keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

PERKARA 11

FAEDAH

1. Faedah yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, faedah itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang faedah itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial faedah itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu

lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar faedah itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan faedah yang diperoleh oleh Kerajaan itu daripada Negara yang satu lagi itu.

4. Bagi maksud Perenggan 3, istilah “Kerajaan”:

(a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:

(i) Kerajaan Negeri;

(ii) pihak berkuasa tempatan;

(iii) badan berkanun, yang pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji akan dari semasa ke semasa bertukar-tukar senarai badan berkanun itu;

(iv) Bank Negara Malaysia;

(v) Export-Import Bank of Malaysia Berhad (Bank EXIM);

(vi) institusi yang dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan Malaysia sebagaimana yang boleh dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji.

(b) dalam hal Ukraine ertinya Kerajaan Ukraine dan hendaklah termasuk:

(i) pihak berkuasa tempatan;

(ii) badan berkanun, yang pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji akan dari semasa ke semasa bertukar-tukar senarai badan berkanun itu;

- (iii) Bank Negara Ukraine;
 - (iv) State Export-Import Bank of Ukraine;
 - (v) institusi yang dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan Ukraine sebagaimana yang boleh dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji.
5. Istilah “faedah” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan melalui gadai janji atau tidak dan sama ada mempunyai hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuk premium dan hadiah yang disertakan dengan sekuriti, bon atau debentur itu. Caj penalti bagi pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai faedah bagi maksud Perkara ini.
6. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai jika pemunya benefisial faedah itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang baginya faedah itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya faedah itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
7. Faedah hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarnya merupakan seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar faedah itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengan keberhutangan yang ke atasnya faedah itu dibayar telah dilakukan, dan faedah itu ditanggung oleh

establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka faedah itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

8. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, amaun faedah itu, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya faedah itu dibayar, melebihi amaun yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun faedah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian lebihan bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.
9. Peruntukan Perkara ini tidak terpakai jika maksud utama atau salah satu maksud utama mana-mana orang yang berkenaan dengan pewujudan atau penyerahhakan tuntutan hutang yang berkaitan dengannya faedah itu dibayar adalah untuk memanfaatkan Perkara ini melalui pewujudan atau penyerahhakan itu.

PERKARA 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang dalamnya royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 8 peratus daripada amaun kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya bayaran daripada apa-apa jenis yang diterima sebagai suatu balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuk perisian komputer, rekod lain dalam bahantara pembawa maklumat, kaset video atau kaset pita, filem sinematograf, dan filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen, apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik atau bagi maklumat (kepandaian) berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarnya merupakan pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya kewajipan untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, amaun royalti itu, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang

baginya royalti itu dibayar, melebihi amaun yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika sekiranya tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian lebihan bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain dalam Perjanjian ini.

7. Peruntukan Perkara ini tidak terpakai jika maksud utama atau salah satu maksud utama mana-mana orang yang berkenaan dengan pewujudan atau penyerahhakan hak yang berkenaan dengan royalti yang dibayar adalah untuk memanfaatkan Perkara ini melalui pewujudan atau penyerahhakan itu.

PERKARA 13

FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIKAL

1. Fi bagi perkhidmatan teknikal yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknikal itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang di dalamnya fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 8 peratus daripada amaun kasar fi bagi perkhidmatan teknikal itu.
3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknikal” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya bayaran daripada apa-apa jenis kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknikal, pengurusan atau rundingan.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidak terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu, yang merupakan pemastautin suatu

Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang di dalamnya fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan fi bagi perkhidmatan teknikal itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Fi bagi perkhidmatan teknikal hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau suatu pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya kewajipan untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu telah dilakukan, dan fi bagi perkhidmatan teknikal itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknikal itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, amaun fi bagi perkhidmatan teknikal yang dibayar melebihi, bagi apa-apa jua pun sebab, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika sekiranya tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

PERKARA 14

LABA MODAL

1. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik syer atau kepentingan sebanding dalam suatu syarikat yang memperoleh lebih daripada 50 peratus daripada nilainya secara langsung atau secara tidak langsung daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
3. Laba daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih mengenai suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan perkhidmatan persendirian bebas, termasuk apa-apa laba daripada pemberian hakmilik establismen tetap itu (secara tunggal atau berserta keseluruhan perusahaan) atau pusat kegiatan tetap itu, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
4. Laba daripada pemberian hakmilik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh perusahaan suatu Negara Pejanji atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara sedemikian, hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.
5. Laba daripada pemberian hakmilik apa-apa harta selain yang disebut dalam perenggan 1, 2, 3 dan 4 hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi hakmilik itu ialah seorang pemastautin.

PERKARA 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 13, pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali dalam hal keadaan yang berikut, yang pendapatan itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu:
 - (a) jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia baginya di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi maksud menjalankan aktiviti. Dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatan itu yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau
 - (b) jika dia tinggal di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah atau agregatnya melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan. Dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di Negara yang satu lagi itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti bebas doktor perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

PERKARA 16

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19, 20, 21 dan 22, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan hendaklah dikenakan cukai hanya

di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:
 - (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan;
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seorang majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
 - (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.
3. Walau apa pun peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai di Negara itu.

PERKARA 17

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai seorang anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

PERKARA 18**SENIMAN DAN AHLI SUKAN**

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16, pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang dijalankan sedemikian di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dikenakan cukai di Negara Pejanji yang di dalamnya aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.
3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya dibiayai oleh dana awam Negara Pejanji yang satu lagi itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Dalam hal yang sedemikian, saraan atau keuntungan itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang seniman atau ahli sukan itu merupakan seorang pemastautin.

PERKARA 19**PENCEN DAN ANUITI**

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 20, pencen dan saraan seumpamanya yang lain dan anuiti yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan lampau hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

2. Istilah “anuiti” ertinya suatu jumlah wang yang dinyatakan yang kena dibayar secara berkala pada masa yang dinyatakan semasa hayat atau semasa suatu tempoh masa yang dinyatakan atau yang boleh ditentukan di bawah suatu kewajipan untuk membuat pembayaran sebagai pulangan bagi balasan yang memadai dan sepenuhnya dalam bentuk wang atau yang boleh dinilai dengan wang.

PERKARA 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada seorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara itu dan individu itu merupakan pemastautin Negara itu yang:
 - (i) merupakan rakyat Negara itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

- (b) Walau bagaimanapun, pencen itu hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu merupakan pemastautin, dan rakyat, Negara itu.
3. Peruntukan Perkara 16, 17, 18 dan 19 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain dan pencen, berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

PERKARA 21

PELAJAR

Bayaran yang diterima oleh seorang pelajar, pelatih perniagaan atau perantis perniagaan yang atau telah sebaik sebelum melawat suatu Negara Pejanji merupakan seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada di Negara yang mula-mula disebut semata-mata bagi maksud pendidikannya atau latihan yang diterima bagi maksud nafkah, pendidikan atau latihannya tidaklah boleh dikenakan cukai di Negara itu, dengan syarat bahawa bayaran sedemikian terbit daripada sumber di luar Negara itu.

PERKARA 22

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji, dari mana jua diperoleh, yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Peruntukan perenggan 1 tidak terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, yang merupakan seorang pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan

di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini dan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi boleh juga dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

PERKARA 23

PENGHAPUSAN PENCUKAIAN DUA KALI

1. Pencukaaian dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

- (i) Dalam hal Malaysia:

Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Ukraine yang kena dibayar di bawah undang-undang Ukraine dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Ukraine hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian ialah suatu dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin di Ukraine kepada syarikat yang merupakan pemastautin di Malaysia dan yang memiliki tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Ukraine yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan pendapatan yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia,

sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.

(ii) Dalam hal Ukraine:

(a) Jika seorang pemastautin Ukraine memperoleh pendapatan, yang mengikut peruntukan Perjanjian ini, boleh dikenakan cukai di Malaysia, Ukraine hendaklah membenarkan sebagai suatu potongan daripada cukai atas pendapatan pemastautin itu, suatu amaun yang sama dengan jumlah cukai pendapatan yang dibayar di Malaysia. Potongan sedemikian tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai pendapatan itu, sebagaimana yang dihitung sebelum potongan itu diberikan, yang berkaitan, mengikut mana-mana yang berkenaan, dengan pendapatan yang boleh dikenakan cukai di Malaysia; dan

(b) Jika mengikut mana-mana peruntukan Perjanjian ini pendapatan yang diperoleh oleh seorang pemastautin Ukraine yang dikecualikan daripada dikenakan cukai di Ukraine, Ukraine boleh walau bagaimanapun, dalam mengira amaun cukai ke atas baki pendapatan pemastautin itu, mengambil kira pendapatan yang dikecualikan itu.

2. Bagi maksud subperenggan 1(ii) Artikel ini, cukai pendapatan yang dibayar di Malaysia oleh seorang pemastautin Ukraine hendaklah disifatkan termasuk apa-apa amaun cukai yang sepatutnya kena dibayar sebagai cukai Malaysia bagi mana-mana tahun tetapi bagi suatu pengecualian atau pengurangan cukai yang diberikan bagi tahun itu atau mana-mana bahagiannya adalah berdasarkan pemakaian peruntukan:

(a) Akta Cukai Pendapatan 1967;

(b) Akta Penggalakan Pelaburan 1986; dan

- (c) mana-mana peruntukan lain yang boleh digubal kemudiannya yang memberikan suatu pengecualian atau pengurangan cukai yang dipersetujui oleh pihak berkuasa berwibawa kedua-dua Negara Pejanji.

Setakat pengecualian atau pengurangan sedemikian yang diberikan bagi keuntungan daripada perindustrian, aktiviti pembuatan, pertanian, perikanan atau pelancongan (termasuk restoran dan hotel) dengan syarat bahawa aktiviti-aktiviti itu telah dijalankan di dalam Negara Pejanji.

Peruntukan perenggan ini hendaklah terpakai hanya bagi tempoh 12 tahun bermula pada hari pertama bulan Januari tahun yang berikutnya yang baginya Perjanjian itu berkuat kuasa. Tempoh itu boleh dilanjutkan dengan persetujuan bersama antara pihak berkuasa berwibawa.

PERKARA 24

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi bagi apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang selain atau lebih membebankan daripada pencukaaian dan kehendak yang berkaitan dengan rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama, terutamanya berkaitan dengan pemastautinan, adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
2. Pencukaaian ke atas suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dikenakan lebih tinggi di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaaian yang dikenakan ke atas perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberikan kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu apa-apa elaun diri, relif dan pengurangan bagi maksud cukai berdasarkan status sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri.

3. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau secara tidak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, adalah tidak tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebankan daripada pencukaaian dan kehendak berkaitan yang kepadanya perusahaan seumpamanya yang lain bagi Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh tertakluk.
4. Peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai bagi cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini.

PERKARA 25

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika pemastautin suatu Negara Pejanji menganggap bahawa tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, tanpa mengira remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji yang dia merupakan pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada Negara Pejanji yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun daripada pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa berwajib hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwajib itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walaupun apa-apa had masa dalam undang-undang domestik Negara Pejanji itu.

3. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh berunding bersama bagi menghapuskan pencukaaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain bagi maksud mencapai persetujuan dalam perenggan yang terdahulu.

PERKARA 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar apa-apa maklumat yang dijangkakan berkaitan bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau bagi pentadbiran atau penguatkuasaan undang-undang domestik Negara Pejanji berkenaan dengan semua jenis dan perihal cukai yang dikenakan bagi pihak Negara Pejanji, atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya, setakat yang pencukaaian di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian ini, khususnya, untuk mencegah fraud dan untuk memudahkan pentadbiran peruntukan undang-undang terhadap pengelakan cukai. Pertukaran maklumat ini tidak disekat oleh Perkara 1 dan 2.
2. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji di bawah perenggan 1 hendaklah dianggap sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah dizahirkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan penaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan berhubung dengan cukai yang disebut dalam perenggan 1 atau pengawasan tentang di atas. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh menzahirkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai mengenakan kewajiban ke atas suatu Negara Pejanji:
 - (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
 - (c) untuk membekalkan maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat yang penzahirannya akan bertentangan dengan dasar awam.
4. Jika maklumat yang diminta oleh suatu Negara Pejanji mengikut Perkara ini, Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah menggunakan langkah-langkah pengumpulan maklumatnya untuk mendapatkan maklumat yang diminta, walaupun Negara yang satu lagi itu tidak memerlukan maklumat itu bagi maksud cukainya sendiri. Kewajipan yang terkandung dalam ayat terdahulu adalah tertakluk kepada pengecualian dalam perenggan 3 tetapi pengecualian itu tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana ia tiada kepentingan domestik ke atas maklumat itu.
5. Peruntukan perenggan 3 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana maklumat itu dipegang oleh bank, institusi kewangan lain, penama atau seseorang yang bertindak atas sifat agensi atau fidusiari atau kerana ia berkaitan dengan kepentingan pemunyaan seseorang.

PERKARA 27**ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR**

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

PERKARA 28**PERMULAAN KUAT KUASA**

Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain secara bertulis, secara pertukaran nota melalui saluran diplomatik penyempurnaan tatacara yang dikehendaki oleh undang-undang domestik Negara Pejanji itu untuk menguatkuasakan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh penerimaan pemberitahuan bertulis yang terkemudian dan hendaklah sesudah itu berkuat kuasa:

- (a) di Malaysia, berkenaan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang berikutnya yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (b) di Ukraine:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar berikutnya yang padanya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
 - (ii) berkenaan dengan cukai lain bagi tahun boleh cukai bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun berikutnya yang padanya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

PERKARA 29

PENAMATAN

1. Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh yang tidak terbatas, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberikan kepada Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan bertulis pada atau sebelum hari terakhir bulan Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:
 - (a) di Malaysia, berkenaan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar tahun berikutnya yang padanya notis itu diberikan;
 - (b) di Ukraine:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun berikutnya yang padanya notis itu diberikan;
 - (ii) berkenaan dengan cukai lain bagi tahun boleh cukai yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun berikutnya yang padanya notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang telah diberi kuasa dengan sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Putrajaya pada 4 hari bulan Ogos 2016 setiap satu dalam bahasa Melayu, Ukraine dan Inggeris, kesemua teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

BAGI KERAJAAN MALAYSIA

BAGI KERAJAAN UKRAINE

**PROTOKOL
KEPADA PERJANJIAN
ANTARA
KERAJAAN MALAYSIA
DENGAN
KERAJAAN UKRAINE
BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN
PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL
MENGENAI CUKAI ATAS PENDAPATAN**

Pada menandatangani Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Ukraine bagi Pengelakan Pencukaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan (kemudian daripada ini disebut “Perjanjian”), yang bertandatangan di bawah ini telah bersetuju dengan peruntukan yang berikut yang hendaklah menjadi suatu bahagian integral Perjanjian:

Rujukan kepada Perkara 1:

Dalam hal Malaysia, peruntukan Perjanjian ini tidak terpakai bagi orang yang menjalankan aktiviti perniagaan Labuan di bawah Akta Cukai Aktiviti Perniagaan Labuan 1990. Istilah “aktiviti perniagaan Labuan” ertinya aktiviti perniagaan Labuan sebagaimana yang ditakrifkan di bawah subseksyen 2(1) Akta Cukai Aktiviti Perniagaan Labuan 1990.

Dengan syarat bahawa peruntukan Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi suatu entiti Labuan yang telah membuat pilihan muktamad untuk dikenakan cukai mengikut Akta Cukai Pendapatan 1967. Pilihan muktamad itu hendaklah disahkan oleh pihak berkuasa berwibawa Malaysia.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang telah diberi kuasa dengan sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Putrajaya pada 4 hari bulan Ogos 2016 setiap satu dalam bahasa Melayu, Ukraine dan Inggeris, kesemua teks sama sahahnya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Protokol ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

BAGI KERAJAAN MALAYSIA

BAGI KERAJAAN UKRAINE

Dibuat 22 April 2021
[Perb:0.6869/112 JLD.2 (SK.2); PN(PU2)80/XLVII(2)]

TENGGU DATUK SERI UTAMA ZAFRUL BIN TENGGU ABDUL AZIZ
Menteri Kewangan

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF UKRAINE) ORDER 2021

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of Ukraine) Order 2021**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of Ukraine with a view to affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Ukraine tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

[Paragraph 2]

AGREEMENT

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF UKRAINE

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND

THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

**THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF UKRAINE**

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

ARTICLE 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property and taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.
3. The existing taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;

(hereinafter referred to as "Malaysian tax");

- (b) in Ukraine:
 - (i) the individual income tax; and
 - (ii) the tax on profits of enterprises;
- (hereinafter referred to as “Ukrainian tax”).

- 4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

ARTICLE 3

GENERAL DEFINITIONS

- 1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and the airspace above such areas, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights or jurisdiction for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (b) the term “Ukraine” when used in geographical sense, means the territory of Ukraine, its continental shelf and its exclusive (maritime) economic zone, including any area outside the territorial sea of Ukraine which in accordance with international law has been or may hereafter be designated,

as an area within which the rights of Ukraine with respect to the sea-bed and subsoil and their natural resources may be exercised;

- (c) the terms “State”, “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Ukraine as the context requires;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorized representative;

- (ii) in the case of Ukraine, the Ministry of Finance of Ukraine or its authorized representative;
 - (j) the term “statutory body” means a governmental body constituted by the legislation of a Contracting State or its political subdivisions to carry out functions of the Government of a Contracting State or its political subdivisions, as specified in the legislation.
2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, any political subdivision, local authority or a statutory body thereof.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
- (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

ARTICLE 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

- 1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
- 2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;

- (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of exploration or extraction of natural resources; and
 - (g) a warehouse or other structure used as a sales outlet.
3. The term “permanent establishment” also encompasses a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities last more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies is acting in one of the States on behalf of an enterprise of the other State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if the person:
- (a) has and habitually exercises in the first-mentioned State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
- (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise.
6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices,

by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.
5. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
6. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
7. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:
 - (a) income from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; and
 - (b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise;

where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.

3. The provision of paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by an enterprise of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where—
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State and taxes accordingly profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 20 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.
4. For the purposes of paragraph 3, the term "Government":
 - (a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:
 - (i) the Governments of the States;
 - (ii) the local authorities;
 - (iii) the statutory bodies, where the competent authorities of the Contracting States shall from time to time exchange the lists of such bodies;
 - (iv) the Bank Negara Malaysia;
 - (v) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank);

- (vi) the institutions wholly owned by the Government of Malaysia as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
- (b) in the case of Ukraine means the Government of Ukraine and shall include:
- (i) the local authorities;
 - (ii) the statutory bodies, where the competent authorities of the Contracting States shall from time to time exchange the lists of such bodies;
 - (iii) the National Bank of Ukraine;
 - (iv) the State Export-Import Bank of Ukraine;
 - (v) the institutions wholly owned by the Government of Ukraine as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect

of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.
9. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including computer software, other records on information-carrying mediums, video or tape cassettes, cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the

royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 13

FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but where the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the fees for technical services.
3. The term "fees for technical services" as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated

therein, or performs in that other State independent personnel services from a fixed base situated therein, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

ARTICLE 14

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests in a company deriving more than 50 per cent of their value

directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Article 13, income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:
 - (a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. In that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or

- (b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-months period commencing or ending in the fiscal year concerned. In that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.
2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20, 21 and 22, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-months period commencing or ending in the fiscal year concerned;
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

ARTICLE 17

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 18

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof. In such a case, the remuneration or profits is taxable only in the Contracting State in which the artiste or the sportsman is a resident.

ARTICLE 19

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration and annuities paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. The term “annuity” means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

ARTICLE 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political

subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions, in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

ARTICLE 21

STUDENTS

Payments which a student, business trainee or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training received for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base.

In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

ARTICLE 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Double taxation shall be eliminated as follows:

- (i) In the case of Malaysia:

Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Ukrainian tax payable under the laws of Ukraine and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Ukraine shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Ukraine to a company which a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Ukrainian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

- (ii) In the case of Ukraine:

- (a) Where a resident of Ukraine derives income, which in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Malaysia, Ukraine

shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Malaysia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income which may be taxed in Malaysia; and

- (b) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of Ukraine is exempt from tax in Ukraine, Ukraine may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.
2. For the purpose of subparagraph 1(ii) of this Article, the income tax paid in Malaysia by a resident of Ukraine shall be deemed to include any amount of tax which would have been payable as Malaysian tax for any year but for an exemption or a reduction of tax granted for that year or any part thereof as a result of the application of the provisions of:
- (a) The Income Tax Act 1967;
 - (b) The Promotion of Investment Act 1986; and
 - (c) any other provisions which may subsequently be made granting an exemption or reduction of tax which is agreed by the competent authorities of the Contracting States.

To the extent that such exemption or reduction is granted for profits from industrial, manufacturing activities, agriculture, fishing or tourism (including restaurants and hotels) provided that the activities have been carried out within the Contracting State.

The provisions of this paragraph shall only apply for the period of 12 years beginning on the first day of January of the year next following that in which the Agreement

enters into force. The period may be extended by mutual agreement between the competent authorities.

ARTICLE 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
4. The provisions of this Article shall apply to taxes covered by this Agreement.

ARTICLE 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purpose of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

ARTICLE 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this

Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement, in particular, to prevent fraud and to facilitate the administration of statutory provisions against tax avoidance. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1 or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

ARTICLE 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 28

ENTRY INTO FORCE

The Contracting States shall notify each other in writing, by exchange of notes through the diplomatic channel the completion of the procedures required by its domestic law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of receipt of the later of these written notifications and shall thereupon have effect:

- (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;

- (b) in Ukraine:
 - (i) in respect of taxes withheld at source on or after the first day of January in the year following that in which this Agreement enters into force;
 - (ii) in respect of other taxes for the taxable year beginning on or after the first day of January in the year following that in which this Agreement enters into force.

ARTICLE 29

TERMINATION

1. This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate this Agreement, through diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before the last day of June in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event this Agreement shall cease to have effect:
 - (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
 - (b) in Ukraine:
 - (i) in respect of taxes withheld at source on or after the first day of January in the year following that in which the notice is given;
 - (ii) in respect of other taxes for the taxable year beginning on or after the first day of January in the year following that in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Putrajaya this 4th day of August 2016 each in the Malay, Ukrainian and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA**

**FOR THE GOVERNMENT OF
UKRAINE**

**PROTOCOL
TO THE AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF UKRAINE
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO THE TAXES ON INCOME**

On signing of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of Ukraine for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income (hereinafter referred to as the "Agreement"), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement:

With reference to Article 1:

In the case of Malaysia, the provisions of this Agreement shall not apply to persons carrying on Labuan business activities under the Labuan Business Activity Tax

Act 1990. The term “Labuan business activity” means Labuan business activities as defined under subsection 2(1) of the Labuan Business Activity Tax Act 1990.

Provided that the provisions of this Agreement shall apply to a Labuan entity that has made an irrevocable election to be charged to tax in accordance with the Income Tax Act 1967. Such irrevocable election shall be confirmed by the competent authority of Malaysia.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Putrajaya this 4th day of August 2016 each in the Malay, Ukrainian and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence in the interpretation and the application of this Protocol, the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA**

**FOR THE GOVERNMENT OF
UKRAINE**

Made 22 April 2021
[Perb:0.6869/112 JLD.2 (SK.2); PN(PU2)80/XLVII(2)]

TENGGU DATUK SERI UTAMA ZAFRUL BIN TENGGU ABDUL AZIZ
Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]